

KURJER WARSZAWSKI

D. 15. Lutego,

WTOREK,

ROK 1831.

N° 45.

WSPOMNIENIA.

Pohyt Króla Stefana
w Grodnie 1579.

Rząd Narodowy. *Mieszkańcy Warszawy!* Liczne hufce walecznych Wojsk Polskich; stawiają mężne czoło nieprzyjacielowi praw i swobód naszych. Pokładajcie wraz z Rządem Narodowym, nieograniczoną ufność w Najwyższej Opatrzności, która nie opuści świętej sprawy naszej. Zamachy wroga rozbił się o ostrze znanego świata oręża Wojowników Polskich. Niech was przeto niezatrważają przedsiębrane przez Rząd środki obrony Warszawy, potężna siła obrońców praw naszych jest dzielną rekojmią bezpieczeństwa dawnej Królów Polskich Stolicy, lecz przezorność radzi być w pogotowiu do mężnego odporu, pojedynczym oddziałom któreby się przypadkiem do miasta zbliżyć mogły, a godność Narodu wymaga okazać nieprzyjacielowi, że w każdym punkcie Królestwa, oczekują go nowe najzacieśne walki. Ten jest cel przygotowań wojennych, które Rząd nakazał w Warszawie. Na orężu dziś niepodległość i honor Ojczyzny *Batorych, Sobieskich, Kościuszków* polega. Nie wątpi Rząd, że w razie potrzeby, z orężem w ręku niezaniebdacie okazać światu, że godnymi iestestwie synami wolnych Przodków, bądźcie gotowi do walki, lecz właśnie te przygotowania do obrony, ufność w mężstwo Polskie i świętość sprawy, niech powiększą spokojność waszą w oczekiwaniu niebezpieczeństw, które, miejmy nadzieję, że BÓG sprawiedliwy od nas odwróci.

W teraźniejszych przechodach przez stolicę Polski rozmaitych oddziałów nowo utworzonego Wojska; widząc tylu Polaków wszelkiego

stanu uzbrojonych i pełających żądzą walki, sprawiedliwie twierdzić można że podobnego poświęcenia się i zapału powszechnego, nieznajdziem przykładu w dziejach naszych. Zbierali się wprawdzie ochoczo Polacy na obronę Ojczyzny, ilekroć wzywała ich pomocy, lecz to uważać należy iż dawniej Polska miała kilkanaście milionów ludności, a teraz z 4 milionów w tak krótkim czasie stanęło do boju około 150,000 poświęcających życie i majątki na okupienie wolności i połączenie rozszarpanych części najdroższej Ojczyzny. — Rodak nasz *Kainke*, dawniej Kaznodzieja Bernardyn, który przyjąwszy religią reformowaną, był wojczyźnie swej prześladowany i dotąd jako Nauczyciel mieszkał z swą rodziną w *Wrocławiu*, pisał niedawno do rządu Polskiego, oświadczając swe usługi odradzającej się ojczyźnie. — Jeden z młodych Galicjanów przybywszy do Polski i zaciągnąwszy się do wojska, mało przywoźtwszy grosza, onegdaj już wdział próżną swą sakiewkę; w tymże dniu odbiera list od starego służącego który z *Galicji* przysyła dobremu paniczowi 13 dukatów, przez wiele lat zbieranych na najgwałtowniejszą potrzebę! Ah! iakże ten piękny czyn dowodzi że wszyscy Polacy tchną teraz jednymże duchem!

Członek Rządu Narod. *Barzykowski*, Zastępca Ministra spraw zewnę: Hr. *Małachowski* i Radzca Sekretarz Jlay Rządu *Plichta*, udali się do głównej kwatery. Słychać, że życzeniem jest Naczelnego Wodza, ażeby kilku Członków Rządu jako Kommissarzy znajdowa-

to się w głównej kwaterze ciągle, a to dla wydawania stosownych rozkazów w imieniu Rządu w przypadkach, gdyby związki głównej kwatery ze stolicą przerwaniem zostały.

W zeszłym tygodniu we wsi *Kłodno* pod *Błoniem* należącej do *W. Nasiorowskiego*, ogromny *Orzeł czarny* przyleciał i porwał białe Jagnię, natychmiast ukazał się mniejszy *Orzeł biały* i ciągle wzbraniał oddalić się rabusiovi, postrzegli to *Wieśniacy*, wypadli z fuzjami, *Orzeł czarny* ustawicznie atakowany przez białego zniżył się tak, że jeden z wieśniaków zastrzelił go. Jagnię zostało ocalone a *orzeł biały* codziennie przylatuje szukając jeszcze napaśnika. Zwłoki czarnego rabusia złożono w *Drukarni Kurjera Warszawskiego* Amatorowie mogą widzieć tego ogromnego ptaka, poczem oddany będzie do tutejszego gabinetu Zoologicznego.

(*Artykuł nadesłany*.) Już krew bratnia skropiła naszą ziemię, i już mamy dowody wspaniałomyślnej odwagi; czytając w pismach publicznych, wiadomość o waleczności *Kapitana Janowicza* i *Żołnierza Polackowskiego*. Kilku zebranych Obywateli w handlu *P. Nejbet* postanowiło uczynić składkę dla *Ułana Polackowskiego* i złożyć do Redakcji *Kurjera War.* z wezwaniem innych Redaktorów do powiększenia takowej. Zebrana kwota ma być odesłana wzmiankowanemu Rycerzowi. Spodziewamy się, iż ją przyjmie nie iaką za nagrodę, gdyż tę odbierzę z rąk Naczelnego Wodza, lecz jako upominek od Braci, którzy zazdroszczą mu chwały, iaką sobie zjednać odznaczając się najpierwszy w walce z nieprzyjaciółmi.

Zamiast Reduty, Maskarad, Balów dawnych zwykle w ostatnie dni *Zapust*, wczoraj w salach Redutowych odbyło się ciągnięcie *Loterji fantowej* na dochód ubogich żon i dzieci

Żołnierzy walczących. 5 było kramów, to jest *Henrykowej Nakwaskiej, Hofmanowej z Tańskich, Prezydentowej Węgrzeckiej, Ruży Żukowskiej i Xżny Dom: Radziwiłłowej*. Bilety wszystkie rozkupiono, a koszta zastąpili urządzający tę zabawę.

(*Artykuł nadesłany*.) Wiadomo jest że *Armja Rossyjska* przeszedłszy w kilku miejscach *Bug* i *Niemen* zajęła bez żadnego oporu znaczną przestrzeń kraju naszego. Naczelnym Dowódcą *Wojsk Rossy*; któremu historia gotwie smutną pamiątkę że był głównem narzędziem Despotyzmu w walce przeciw wolności i cywilizacji, i inni nieprzyjaciele imienia Polskiego szukać w tem zapewne zechcą dowodów na osłabienie w obliczu świata tej niewątpliwej prawdy, że na pierwsze hasło *Narodowego Powstania* cały *Naród Polski* poprzysiągł umrzeć lub odzyskać niepodległość swoją i Ojczyście swobody. Lecz niech wie nasz nieprzyjaciel że jeżeli zniwaził dotąd bezkarnie obecnością swoją część ziemi Polskiej, jest to skutkiem planów wojennych, które niwecząc próżne usiłowanie feldmarszałka *Dybiecha* aby nasze siły rozdzielić, inne wskazały miejsce na rozpoczęcie najzaciętszego boju, gdzie wrogowie nasze znajdują opór godny świętej sprawy *Narodu* stojącego w obronie praw swoich, zgodnie z temi planami wypadało miarować szlachetny zapał z iakiem mieszkańcy *Woiewództw* zabranych, nie będąc nawet wspierani przez *Narodowe Wojsko*, wyzwać pragnęli wkraczającego nieprzyjaciela, chociaż do zbyt nierównej walki; Największa część młodzieży tychże *Woiewództw* zdolnej do Oręża połączyła się z wojskiem naszym, reszta w właściwym czasie i miejscu dopełni przeznaczenia prawego Polaka. Bój krwawy całego *Narodu* o wolność rozpocznie się od chwili starcia się z wrogami naszych zbrojnych Zastępów. Odląd nie ujrzy nieprzyjaciela w ręku *Polskim* białej *Chorągwi*

jak wtenczas tylko, kiedy ostatniemu z Polaków oręź wytraci albo też uzna Prawa nasze i wróci nam niegodnie wydartą Ojczyznę. J. Z.

(Art. nad.) W dniu 8 b.m. przejeżdżając z Pruss przez miasto Krośniewice, z zadziwieniem dostrzegłem Starozakonnych cisnących się do Kościoła, co i mnie ciekawość przymusiła; w tym zastałem w Świątyni Pańskiej officerów i nowozacianych; oddział do bataljonu 2go Pułku 19 składających pod dowództwem Kapitana Sleszyńskiego, którzy do marszu byli przygotowani; prawdziwe modły utwierdzili we mnie, z jak czystym zapałem za sprawą Ojczyzny ci nowi wojownicy pod styrem wysłużonych officerów wyruszali. Sami starali się uprosić u swego Kommandanta aby im było dozwolone wykonanie przysięgi; X. Proboszcz tej Parafji przy poświęceniu Chorągwi, którą wręczył przy przykładnej a stosownej mowie oddał Kłerykowi z klasztoru Karłowickiego jeszcze w habicie ubranemu, i ten na czele całego oddziału postępował. Xiądz Wieluński Wikariusz a na teraz Kapelan pułku tegoż, w swej mowie wystawił tak, że nie tylko młodzież, ale i starych i niezdolnych wzruszył do wzięcia się za oręż. Po nabożeństwie, Kapitan Sleszyński przemówił im jako do żołnierzy obrońców Ojczyzny, wystawiając w krótkich wyrazach ich powołanie. Kommandant i miejscowy Burmistrz uczęstowawszy takowych z własnej kieszeni, w dalszą podróż wyprawił. O święta sprawo! niech się tylko wszyscy starają się tak jak Kapitan Sleszyński, i inni officerowie swojego stopnia wspierać, zaręczam że tyranją pogńeblimy. J. T.

(Art. nad.) Przez dni kilka byłem naocznyim świadkiem kupujących różne artykuły żywności na targach publicznych, zastanowiło mocno, iż Przekupnie częstkową za te artykuły wymagali od kupujących zbytnie ceny,

mimo, że w ogóle artykuły żywności z prowincji do Warszawy sprowadzane, są pożytecznej jak dawniej cenie przez nich nabywane; ażeby więc takie dowolne przez Przekupniów nakładane ceny, nie tamowały kupującym częstokroć dostania iakich artykułów do życia potrzebnych, wypadłoby iżby Urzędnicy mający dozór nad targami, przestrzegali mocno Przekupniów, aby nieważyli się zdzierać publiczności, przez ten równie sposób zapobiec będzie można także i innym nadużyciom, mianowicie iż Rzeźnicy nie będą się wazyli przedawać mięsa, nad taxę jak to się teraz dzieje i Pickarze starać się muszą o pieczenie Chleba stosownie do wagi, w końcu nadmienię wypada, że zbogacenie się z krzywdą drugiego na złe zawsze wyjdzie.

W zeszły Piątek Jenerał Zymirski pod Wrotnowem napotkał oddział nieprzyjacielski, który unikał bitwy; nieco później dowódca nieprzyjacielski przysłał Parlamentarza a jego roznowa z Officerem wysłanym przez Jenera: Zymirskiego była następująca: *Officer Rosyjski.* Życzę sobie mówić z Jenerałem kommandującym. *Officer Polski.* Jenerał sam się z P. widzieć nie może i mnie przysłał w celu dowiedzenia się w jakim zamiarze przybywasz? *Offi. Ros.* Mam rozkaz od Jenerała Dywizji Sakena, zapytać w jakim celu Polacy nas atakują? *Offi. Pol.* Jako Officer niższego stopnia; nie mogę wiedzieć celu poruszeń, które Jenerał dzisiaj uskutecznia. To tylko wiem, że w naszym kraju maszerując, spotkaliśmy strzelających do nas. Zapytnie się wzajemnie P. dla czego nas atakujecie. *Offi. Ros.* Więc nie uznajecie już Cesarza Mikołaja Królem Polskim. *Offi. Pol.* Hrabia Saken czyni pytanie, które już dawno przez Sejm roztrzygnięte zostało. Odmownie się w tym względzie nowego nic nie

downie. Najlepiej podobno Naczelnny Wódz odpowie na to. Przysłuchajmy się. Wreszcie jest nam Polakom walczyć z wami; czemu nie podacie bratnich dłoni dla odzyskania wspólnej wolności? Minął czas kiedy narody walczyły nie wiedząc dla czego. *Ofi. Ros.* Walczymy z wami, bo tak każą prawa wojny. *Ofi. Pol.* Prawa wojny nie zawsze są zgodne z prawami sumienia. *Ofi. Ros.* Obaczmy się w lepszym czasie; iestem Kapitan *Brinken*, proszę o mnie nie zapomnieć. *Ofi. Pols.* Jestem *Rzewuski* Adjutant Naczelnego Wodza. *Ofi. Ros.* Naczelnego Wodza? Ktoż tu komenderuje? *Ofi. Pols.* W tej chwili Jenerał *Roland*. *Ofi. Ros.* Nie *Żymirski*? *Ofi. Pol.* Nie w tej chwili. Na tym skończyła się rozmowa i wojska wróciły do swych stanowisk.

Wczoraj rozchodziły się w Warszawie rozmaite wieści, o ukazaniu się Kozaków pod *Gniewoszowem*, okrwawej bitwie pod *Liwem* z korzyścią naszą, gdyż miano zdobyć 4 armat; lecz ieszcze do dziś rana niema o tem urzędowej wiadomości. Główna Kwatery była i wczoraj w *Jabłonie*. — Wczoraj w Izbie Poselskiej Projekt o Jurystycjum został ieszcze dla zmian do Kommissji odesłany.

DONIESIENIA.

Uwładamnia się niniejszem Publiczn: iż w Czwartek d. 17go Lutego b. r. o godz: 10ej z rana w Koszarach Żubińskich sprzedawane będą, drogą publicznej licytacji, rozmaite srebra i brylanty a mianowicie kolczyki, pierścienie, Wazy srebrne, Cukierniczki, Salaterki i Medale etc. etc. Najwięcej dającemu po złożeniu wartości, Effekta takowe przybitemi zostaną.

Pewien wyjeżdża do Krakowa extra pocztą najdalej we Czwartek, życzy sobie Towarzysza podróży na umiarkowany koszt. Bliższa wiadomość w Drukar: Kur. War:

W tych dniach Oficerowi na samym wyjeździe do Armii służący nazwiskiem Benedykt Bryx rodem z wsi Nieborowa skradłszy część Garderoby i Bielizny, potajemnie, zbiegł; iest on wzrostu niskiego, brunet ma wzrok ponury około 24 lat liczący uprasza się aby

ktokolwiek go dostrzeże raczy dać znać do Kassy Głównej Ekonomicznej M. S; W. w Ratuszu Głównym.

W Sklepie ubogich iest MUNDUR Ułański pułku 3go zupełnie nowy i kilkanaście łokci SUKNA szarackowego na Płaszcze do sprzedania.

W zeszły piątek zabłąkały się dwie JAEOWICE weszły w dziedziniec domu przy ulicy Dobrej Nr 2814, gdy do późnej pory w nocy właściciel po takowe nie zgłosił się przeto wwiadania się onego iż rzeczona iakowica znajdując się pod powyższym Numerem, po które za udowodnieniem własności w każdym czasie zgłosić się może, inaczej takowe po upływie 24 godzin do Ratusza Głównego odesłane zostaną.

Wyięto PULJARES Janowi Franciszkowi Dębickiemu z papierami iakoto Świadectwa Kościuszkij, Dąbrowskiego z Gwar: Ułańów NAPOLEONA, oraz wyrok Sądu Appelacyjnego, różne konotatki i pieniądze w papierach Pol: kilkaset Żł: uprasza się o oddanie Dru: Kur: War: za nagrodą.

Wczoraj uciekł na Prądze KON Kozacki iasno siwy należący do Podoficera Pułku 2go Ułańów a nateraz Pułku Złotej Chogargwi, ktoby go zatrzymał raczy dać wiadomość do Redakcji Kur: War: a na żądanie odbierze nagrody Dukatów 2.

Hieroi: Zakrże wski.

KWIT na Vadium Żł. 60 z d. 20 Sierpnia 1836 r. za Nr 458f8 do utrzymywania Szynku Trunków kahlowych dla Anny Fryczowej przez Adm: Rz: Doch: Kons: M. Warsz; i Pragi wydany, zaginął. Uprasza się zatem łaskawego znalazcę o złożenie rzeczónego kwitu do Dru: Kur: War: wszelkie kroki ostrożności już przedsięwzięte zostały i kwit tennikomu innemu służyć niemógł, oprócz tylko samej Właściciela.

ZEGAREK złoty Repetjer Cyldrowy, z łańcuszkiem czyli dywizką złotą, pieczętką z topazem łaskowym, dwoma kluczami, lektyką złotą i pieścionkiem, zaginął w czasie targu konieskiego na Prądze w d. 11 b. m. Łaskawy znalazca prócz wdzięczności odbierze w Biorze Informacyjnem naprzeciw pocztu nagrody Żł. Sto

Pod Nr 673 lit B przy ulicy Leszno są STANCJE do naigcia to iest Pierwsze piętro z 7u Pokoi, Stajni Piwnic i Wozowni; oraz na dole trzy pokoje z kuchnią piwnicą i drwalnią a to od Wielkiej Nocy r. b. Dziś zimna stopnia 5.

Jutro w *Popielce* nie ma widowiska.